

Üçüncü Boyut 6

– Lütuf VELİ · 09 Haziran 2011

Kızılömerli,Kabayar köylerinin yakınından geçmiş Papak yoluna dönmüştü Kürşat. Papak diye bilinen bu köy aslından Azerbaycan Karabağdan gelmiş,örf adet ve yaşayışlarıyla farklı oldukları için yerel halk biraz dışlayıcıydı bu insanlara karşı. Halkın algısı ve yaklaşımı hoş olmasa da Kürşat bu köyden birçok arkadaş edinmişti. İletişimsizlik ve bilgisizlik bir de önyargılar özbe öz Türk olan bu insanların ötekileştirilmesine sebep oluyordu. Kürşat bu köy ve köylüye diğerlerinin bakış açısını hiç tasvip etmez dahası onların inadına bu insanlarla da oldukça samimiyet kurardı. Hem yakın tarihte Türk yurtlarında olan Kırgız -Özbek çatışmasını örnek gösterirdi tartıştığı diğerlerine...Kimin işine yarar Türkün Türk"le kavgası diye de sorardı...

Şuurlu bir Türkçü ve Türk milliyetçisi olan Kürşat...babasının verdiği vatan sevgisi ve okuldan aldığı eğitimle hep turanı,Kızıl Elma ülküsünü düşünürdü...Birgün bütün dünya Türk olacak derdi ütöpik olsa da hayalleri...

Bu düşüncelerle Papak"ı geçmişti. Acar ilçe Sumbas TABELASI GÖRÜNÜYORDU şimdi. Nereye gidiyordu ,neden... Bilmiyordu. Sanki araç kendi kontrolünde değil bir başka güç tarafından kullanılıyordu.Oysa Sumbas yolu köyüne hayli uzak ve de ters istikametteydi.

Sumbas sınırlarına girmişti artık. Sumbas iki köyün birleştirilmesiyle 90"lı yıllarda ilçe yapılan hiçbir ulaşımı ve yol bağlantısı bulunmayan kırsal alanda zoraki oluşturulan bir ilçeydi...Ne işi vardı burda,bir bağlantısı da yoktu ki Kürşat"ın...Portakal bahçelerinin içinden geçerken keskin bir portakal kokusu kendine getirdi Kürşatı...Çünkü bu yol Akdam Köyüne ya da Evciler köyüne çıkardı.Evciler KÖYÜ İSE AİLE MEZARLIĞININ BULUNDUĞU YERDİ...

Araba hükmeden varlığın emrindeydi ve Kürşat da ona uyuyordu.Nitekim araç yavaş yavaş mezarlığa doğru yöneldi...Mezarlığın yakınlarındaydı şimdi.Bir yokuş tırmandıktan sonra varacaktı artık.Çocukluğunda ,gençliğinde hatta orta yaş kuşağındayken bile birçok kez bulunduğu yerd burası...O kısa zamanda gözünün önünden daha ilk kez ölümü tanıdığı Fatmalı Ninesi,amcaoğlu Azmi,Cezmi...Babasının bile tanımadığı dedesi Karaveli...Amcası,anneanesi ve birçok akrabası orda yatıyordu.Gerek rehavetten gerek korkudan (ölüm korkusu) aile ile olan soğukluk da bahanesi olmuş hayli zamandır uğramamıştı bu mekana...Belki hepsini unutabilirdi de Veli abisi heran aklındaydı...Onu ziyaret etmemenin üzüntüsünü burukluğunu yaşıyordu bir vakit...Araba durmuştu ,kaç yıl oldu uğramayalı diye kendi kendini sorgularken...Karanlığın iyice çöktüğü mezarlıkta bir kalabalık görünüyordu...Hummalı bir çalışma var gibiydi...Hem de gecenin bu saatinde...